

TINKIÄKÄÄN EIVÄT HALUA!

Struven herkimpiä tunteita on loukattu. Hallitus osoittautui tyhmemmäksi kuin hän oletti, ja osoittautui, että on suorastaan kaupallisesti epäedullista olla tekemisissä hallituksen kanssa. Hra Struve kuvitteli politiikan perin yksinkertaiseksi: Duuma, t.s. Duuman kadettilainen enemmistö, anoo korrektisti ja käyttäen sanoja, joihin on totuttu kaikkein kulttuurisimmissa kauppiaapiireissä; hallitus antaa hieman peräksi, Duuma puolestaan huojentaa hiukan, ja sillä tavalla sitten Venäjällä voittaa kansan vapaus. Ja mitä kaikkea herrat kadetit tekivätään sen hyväksi! Sitten yhtäkkiä hallituksen taholta ilmeneekin moista ymmärtämättömyyttä, moista kaiken kauppamiehen hoksaavaisuuden puuttumista!

Hra Struve purkaa suuttumustaan:

Duuman vaatimuksista ja ehdotuksista se (hallitus) olisi voinut kiertäessään toiset edes hyväksyä ja ottaa omakseen toiset. Se olisi voinut suostua radikaalisiin myönnytyksiin poliittisella alalla ja tehdä edes jonkinlaisia alennuksia taloudellisella alalla. Se olisi voinut menetellä myös päinvastoin. Mutta vain henkilöt, joiden valtiollinen ymmärrys on mitä heikointa, ovat voineet hyljätä kaiken oleellisen kaikissa *kiistakysymyksissä* ja heittää haasteen kansan hädälle sekä kansan oikeustajunnalle kieltämällä maareformin, joka pohjautuu yksityisomistuksellisten maiden pakolliseen luovutukseen.

Siis: Duuman vaatimukset, jotka se esitti adressissaan, ovat *kiistakysymyksiä*; ne eivät ole se *välttämätön*, mikä on vallattava kaikin ja kaikenlaisin keinoin ja mitä on heti ja viipymättä edelleen laajennettava, ne ovatkin vain areena kaupankäyntiä varten.

Amnestia, yleinen äänioikeus, vapaudet ja pakollinen luovutus — kaikki se on kiistanalaista, kaikesta siitä voidaan tinkiä ja... antaa peräksi ehdolla, että hallituskin antaa jotain korvaukseksi.

Tämä painettakoon mieleen. Hra Struve on suuttumuksen kiihkossa löpötellyt julki kadettien sen taktiikan, johon sosialidemokraatit ovat aina kiinnittäneet kansan huomiota.

Kansan vaatimukset siinäkin tyhistetyssä ja kadettimaisesti väärennetyssä muodossa, jossa ne on otettu adressiin, eivät ole kadettipuolueelle ehdoton minimi, vaan ainoastaan ylin hinta, jota oli jo etukäteen aiottu alentaa. Hra Struven harmiksi ei kaupoista kuitenkaan tullut mitään... siksi että hallitukselta puuttui „valtiollista ymmärrystä”. Hra Struven lausunnon mukaan se on mitä heikointa. Miksi? — Vain siksi, kun herrat Trepovit ja Goremykinin sekä Stishinskiin eivät halua hieroa kauppia kadettien kanssa kansan vaatimuksista, vaan suoralta kädeltä hylkäävät ne.

„Valtiollisen ymmärryksen” korkea taso — sehän on selvä — merkitsee vuorostaan sitä, että voitaisiin käydä avoimesti kauppia kansan vapaudesta.

Painakaa tämä mieleenne, työläiset ja talonpojat! Päivää ennen Goremykinin Duumassa pitämää puhetta herrat kadetit luulivat „valtiollisen ymmärryksen” merkitsevän sitä, että sovitaan Trepovin kanssa adressissa osoitettujen kansan vaatimusten tyhistämisen hinnasta.

Herrojen kadettien suureksi mielipahaksi ei kaupoista kuitenkaan tule mitään. Se, että proletariaatin ja talonpoikaiston reaaliset intressit käyvät ristiin vanhan vallan reaalisten intressien kanssa, tämän vallan taistellessa olemassaolostaan, se ei mahdu diplomaattisten sopimusten puitteisiin. Ja se, että Venäjän vallankumous ei voi asettua kadettilaisille raiteille, ei johdu määrätynlaisesta hra Struven taikka hra Trepovin „valtiollisen ymmärryksen tasosta”. Itse ristiin käyneiden intressien luonne työntää Venäjän vallankumousta vallankumouksellisten ja vasta-

vallankumouksellisten voimien välisen avoimen taistelun tielle.

Ja senpä takia herrat kansan vapauden kaupustelijat, vallankumousmeklarit, sota-ajan diplomaatit ovatkin tuomitut kärsimään alituisia pettymyksiä.

„Volna” № 21,
toukokuun 19 pnä 1906
Allekirjoitus: — Ъ

Julkaistaan
„Volna” lehden tekstin mukaan